

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV

Strona pozwana: MySoda Oy

Sentencja

Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej i art. 15 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2436 z dnia 16 grudnia 2015 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych

należy interpretować w ten sposób, że:

właściciel znaku towarowego, który wprowadził do obrotu w państwie członkowskim oznaczone tym znakiem towarowym towary przeznaczone do wielokrotnego ponownego użycia i napełniania, nie ma prawa sprzeciwić się, na mocy tych przepisów, dalszemu obrotowi tymi towarami w tym państwie członkowskim prowadzonemu przez dystrybutora, który dokonał ponownego napełnienia i zastąpił etykietę ukazującą pierwotny znak towarowy inną etykietą, pozostawiając jednocześnie na wspomnianych towarach widoczny pierwotny znak towarowy, pod warunkiem że ta nowa etykieta nie wywołuje u konsumentów błędnego wrażenia, iż między dystrybutorem a właścicielem znaku towarowego istnieje powiązanie gospodarcze. To prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd należy oceniać całościowo w świetle wskazówek umieszczonych na towarze i na jego nowej etykiecie oraz w świetle praktyk w zakresie dystrybucji istniejących w danej branży i poziomu wiedzy konsumentów o tych praktykach.

(¹) Dz.U. C 242 z 21.6.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Allianz Benelux SA/État belge, SPF Finances

(Sprawa C-295/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system opodatkowania stosowany w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich – Dyrektywa 90/435/EWG – Artykuł 4 ust. 1 – Prawo spółki dominującej do zwolnienia dywidend wypłaconych przez jej spółkę zależną – Przeniesienie nadwyżki dochodu ostatecznie opodatkowanego na kolejne lata podatkowe – Przejęcie spółki posiadającej nadwyżkę dochodu ostatecznie opodatkowanego przez inną spółkę – Uregulowania krajowe ograniczające przeniesienie nadwyżek na spółkę przejmującą]

(2022/C 472/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Allianz Benelux SA

Strona przeciwna: État belge, SPF Finances

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które stanowią, że dywidendy otrzymane przez spółkę wlicza się do jej podstawy opodatkowania, a następnie odlicza się je od tej podstawy do wysokości 95 % ich kwoty, i które to przepisy w stosownych przypadkach dopuszczają przeniesienie tego odliczenia na kolejne lata podatkowe, ale w przypadku przejścia tej spółki w ramach połączenia ograniczają transfer takiego przeniesienia odliczenia do spółki przejmującej proporcjonalnie do udziału aktywów netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego spółki przejmowanej w łącznej kwocie aktywów netto z tytułu odroczonego podatku dochodowego spółki przejmującej i spółki przejmowanej.

(¹) Dz.U. C 289 z 19.7.2021.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 20 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea – Rumunia) – Curtea de Apel Alba Iulia i in./YF i in.

(Sprawa C-301/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyrektywa 2000/78/WE – Artykuł 2 ust. 1 i 2 – Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek – Uregulowanie krajowe skutkujące tym, że wynagrodzenie pobierane przez niektórych sędziów jest wyższe niż w przypadku innych sędziów tego samego stopnia i wykonujących te same obowiązki – Artykuł 1 – Przedmiot – Wyczerpujący charakter wymienionych dyskryminacji]

(2022/C 472/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Strona przeciwna: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

Przy udziale: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Tribunalul Cluj

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do uregulowania krajowego, które zgodnie z jego wykładnią dokonaną w wiążącym orzecznictwie krajowym prowadzi do tego, że wynagrodzenie pobierane przez niektórych sędziów zatrudnionych po wejściu w życie tego uregulowania jest niższe od wynagrodzenia sędziów zatrudnionych przed jego wejściem w życie, ponieważ nie wynika z tego bezpośrednia lub pośrednia dyskryminacja ze względu na wiek.
- 2) Dyrektywę 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie dyskryminacji tylko wtedy, gdy dyskryminacja ta jest oparta na jednym ze względów wyraźnie wymienionych w jej art. 1.

(¹) Dz.U. C 329 z 16.8.2021.